

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔ. ΓΑΒΡΙΗΛ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΤΟΥ

**«Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου» (Ψαλμ. 5)**

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,
Τιμιώτατοι Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,
ἀδελφοί Χριστιανοί,

Αὐτούς τούς λόγους δανείζομαι ἀπὸ τὸν Ψαλμωδόν, διὰ νὰ ἐκφράσω τὸ δέος καὶ τὸν φόβον πού μέ διακατέχουν εὐρισκόμενον ἔμπροσθεν τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου.

Δοξάζω, Κύριέ μου, τὸ Πανάγιον ὄνομά Σου καὶ Σέ εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἐπεδαψίλευσας εἰς τὴν ἀναξιότητά μου, νὰ ἐκλέξης αὐτὴν “ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης” (Φιλιππ. 2, 15) διὰ τὸ μέγα τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων κατηύθυνας τὰ διαβήματά μου εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν τοῦ Οὐρανοφάντορος Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ μέ ἐφύλαξας ἕως καὶ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Ἡ ἀναξιότης μου δὲν κατέστη ἱκανὴ νὰ ἐμποδίση τὸν ἀπερινόητον ὠκεανὸν τῆς ἀγάπης Σου, ὥστε αὐτὴ νὰ μέ ἐγκαταλείψη. Ἀντιθέτως ἡ πατρικὴ Σου πρόνοια καὶ φροντίς ποικιλοτρόπως ἐξεδηλώθησαν μέσῳ προσώπων, μέ τὰ ὁποῖα ἀρρήκτως μέ συνέδεσας καὶ μέσῳ αὐτῶν μοῦ ἐφάνερωσας τὸ θέλημά Σου, καθότι δι’ ἀνθρώπου ἢ σωτηρία.

Ἀπεκάλυψας εἰς ἐμέ τὸν ἐπ’ ἐλευθερία δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀπεδέχθην, καὶ ἐπλήρωσας ὀλόκληρον τὴν ὑπαρξίν μου. Ὡς εὐσπλαχνος Πατήρ ἐπεμελήθης ἐμοῦ, μέ ἐνέδυσες μέ ἔνδυμα γάμου, ἔσφαξας δι’ ἐμέ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν καὶ μέ κατέταξας διὰ τοῦ Μοναχικοῦ Σχήματος εἰς τὴν Ἰσαγγελοῦ Πολιτείαν, εἰς ἣν προΐσταται ὁ Τίμιος Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς Ἰωάννης καὶ τὴν ὁποίαν παιδιόθεν ἐπόθουν. Μέ εἰσήγαγες ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ καταπετάσματος μέ τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ Κυροῦ Νικοδήμου, οὗ τῆς ἰδιαιτέρας εὐχῆς καὶ εὐλογίας ἠξιώθην κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀσθενείᾳ του διακονίαν μου. Νῦν δὲ διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου, τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν, μέ καταξιοῖς νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ καταπετάσματος, οὐχὶ ὡς διακονῶν πλέον ἀλλ’ ὡς θύτης τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Σου «ὑπὲρ τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων» καὶ Λειτουργῶς τῶν Ἁγίων Σου Μυστηρίων.

Τὴν εἴσοδόν μου εἰς τὸ ὑψηλότατον, μοναδικὸν καὶ ἀνεπανάληπτον «τῆς τέχνης τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ἐπιστήμης τῶν ἐπιστημῶν» (ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος), τῆς ἱερωσύνης λέγω τὸ

ιερώτατον Μυστήριον, οὐδέποτε τὴν ἐφαντάσθην, οὐδέ τὴν ἐπεδίωξα, ἐπρωτίμων δὲ μᾶλλον νὰ φύγω ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐνδεδυμένος τό ταπεινὸν μοναχικὸν τριβόνιον. Πειθαρχῶν ὅμως εἰς τὰς ἐν πολλῇ ἀγάπῃ καὶ στοργῇ, συνεχεῖς καὶ ἀκαταπαύστους πατρικὰς παροτρύνσεις τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἁγίου Ἰερισσοῦ Κυροῦ Νικοδήμου, ὅστις φιλοστόργως ἐπέμενε, ὡς ἔλεγε, τόσον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀδελφότητος, καὶ συμμεριζόμενος τό ὄντως πατρικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν Αὐτοῦ, ὑπακούων δὲ ἀπολύτως, ὡς ὄφειλον, εἰς τὸν Γέροντά μου, τῆς αὐτῆς θέσεως μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου τυγχάνοντα, ἐδέχθην ἐγκαταλείπων τό θέλημά μου - τοῦ Κυρίου λέγοντος «ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν» (Ματθ. 11, 30) - νὰ θέσω τὸν τράχηλόν μου εἰς τὸν τῆς μοναχικῆς ἱερωσύνης ζυγόν. Αἰωνία καὶ ἀγήρως ἡ μνήμη τοῦ μακαριστοῦ τούτου Ἱεράρχου, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη διὰ βίου.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο πλήρης αἰσθημάτων εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἀπείρου εὐγνωμοσύνης καὶ αἰδίου εὐχαριστίας κλίνω γόνυ καὶ καρδίαν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ προσφέρω τιμὴν καὶ προσκύνησιν εἰς τὴν Ἑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν Βασίλισσαν τῶν Ἀγγέλων καὶ προστάτιδα ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων, δι' ὅσα πάντα μητρικῶς καὶ ἱκετευτικῶς πρὸς τὸν Υἱὸν Τῆς καὶ Θεὸν ἐποίησεν καὶ ποιῆ ὑπὲρ ἐμοῦ. Μὴ μὲ ἐγκαταλείπεις, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σκέπε καὶ διαφύλαττε αἰεὶ τὸν ἀχρεῖον ἱκέτην σου.

Τιμὴν καὶ προσκύνησιν προσφέρω εἰς τὸν φωστῆρα τῆς Καισαρείας Βασίλειον τὸν Μέγαν, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ὁποίου ἠνδρώθην, εἰς τὸν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τὸν Τροπαιοφόρον, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου ἔλαβον κατὰ τό Ἅγιον Βάπτισμα, εἰς τὸν τῆς Χάριτος Ἀρχάγγελον Γαβριήλ, τὸν μέγιστον νοῦν καὶ θεοῖδέστατον, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου ἔλαβον κατὰ τό δεύτερον τῆς μοναχικῆς μου ἀφιερώσεως Βάπτισμα, εἰς τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν Ἀθωνίτην τὸν κατατροπώσαντα τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὸν Ὅσιον Στυλιανόν τὸν Παφλαγόνα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, τῶν ὁποίων τὴν μνήμην σήμερον ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ ἐορτάζει.

Βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην καὶ πολλὰς εὐχαριστίας ἐκ ψυχῆς καὶ μέσης καρδίας καταθέτω εἰς Ἑμᾶς, Σεβασμιώτατε Δέσποτα καὶ Ποιμενάρχα τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, δι' ὅσα ἡ ἀγαπῶσα καρδία Ἑμῶν ὑπὲρ ἐμοῦ ἔπραξε. Συγχωρήσατέ μοι, ὡσάκις ἐν τῷ παρορμητισμῷ τῆς νεότητός μου κατὰ τὴν διακονίαν μου ἐγενόμην πρόξενος εἰς Ἑμᾶς ταραχῆς, πικρίας καὶ στενοχωρίας. Τῆς ἀγάπης καὶ τῆς διαθέσεως τῆς καρδίας Ἑμῶν μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Αὐτοῦ.

Μετάνοιαν ποιῶ, χεῖρας κατασπάζομαι καὶ αἰδίου τὴν εὐγνωμοσύνην προσφέρω εἰς τὸν Ἅγιον Καθηγούμενον τῆς Ι.Β.Π.Σ.Μ. τοῦ Κουτλουμουσίου Ἁγίου Ὁρους Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ.κ. Χριστόδουλον δι' ὅσα ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς συνοδείας αἰείποτε πράττει.

Δῶ αὐτῶ ὁ Κύριος σιδηρᾶν ὑγείαν κατ' ἄμφω καί βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Θερμοτάτας καί ἀπό καρδίας εὐχαριστίας ἀπευθύνω εἰς τόν Ἅγιον Καθηγούμενον τῆς Ι.Β.Π.Σ.Μ. τοῦ Ἐσφιγμένου Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ.κ. Βαρθολομαῖον διά τήν πολλήν του ἀγάπην, τήν ὁποίαν πάντοτε ἐπιδεικνύει εἰς ἐμέ μιμούμενος τόν πεπλησμένον ἀπείρου ἀγάπης ἀείμνηστον Γέροντά του Κυρόν Χρυσόστομον, ὡς καί διά τόν κόπον καί τήν ταλαιπωρίαν, εἰς τήν ὁποίαν ὑπεβλήθη, διά νά παρευρεθῆ σήμερον εἰς τό Μυστήριον τῆς Χειροτονίας μου. Ὅμοίως καί εἰς τόν Ἅγιον καθηγούμενον τῆς Ι.Μ.Μ Βατοπαιδίου καί εἰς ἅπαντας τούς Γέροντας πατέρας καί ἀδελφούς τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους τοῦ Ἄθωνος ἀπό Θηβαΐδος ἕως Βίγλας καί ἀπό Βίγλας ἕως Δάφνης. Αἱ ἱκεσίαι αὐτῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον οἶησαν προστασία ἐμοῦ ἐν τῷ βίῳ. Τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας: τόν συντοπίτην ἡμῶν καί ἀγάπην πολλήν ἐπεδείξαντα ἐπ' ἐμέ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Μάξιμον, Μιλήτου κ. Ἀπόστολον, Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, Κασσανδρείας κ. Νικόδημον, Λαμψάκου κ. Μακάριον, Σαλώνων κ. Ἀντώνιον καί ἄλλους οἵτινες μή δυνηθέντες λόγῳ εἰλημμένων ἢ ἐκτάκτων ὑποχρεώσεων δέν εὐρίσκονται σωματικῶς παρόντες ἀλλά μέ συνοδεύουν διά τῶν τιμίων ἀρχιερατικῶν εὐχῶν καί προσευχῶν τους.

Εὐχαριστίας ἀπευθύνω καί εὐγνωμοσύνην πολλήν προσφέρω εἰς τούς ἐκλεκτούς γονεῖς μου Ἰωάννην καί Μονεμβασίαν, ὑπό τῶν ὁποίων ἀνετράφην ἀστερήτως καί οἱ ὁποῖοι μέ ἐσπούδασαν εἰς τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα καί μέ παρέδωσαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν Προσεύχομαι ὁ Κύριος νά τούς χαρίζη ὑγείαν ψυχῆς καί σώματος καί ζωήν τήν αἰώνιον.

Εὐγνωμοσύνην προσφέρω εἰς τούς προπάτοράς μου καί εἰς τόν ἀνάδοχόν μου κατά τό Ἅγιον Βάπτισμα, δι' ὅλα ὅσα προσέφερον. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη. Εὐχαριστῶ τάς ἀδελφάς μου Ἄνναν καί Ἐλένην καί τάς οἰκογενεῖας αὐτῶν διά τήν συμπαράστασιν καί τήν ἀγάπην των. Τούς συμπολίτας εἰς τόν μοναχικόν βίον καί πεφιλημένους παραδέλφους μου, ἱερομονάχους, μοναχοῦς καί δοκίμους διά τήν ἀνοχήν, τό παράδειγμα καί τήν προστασίαν των. Τούς κατά πνεῦμα καί σάρκα συγγενεῖς μου, τούς ἀδελφούς καί φίλους ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου καί ἐκτός αὐτοῦ, τούς καθηγητάς, τούς συμφοιτητάς καί ἱεροψάλτας, οἱ ὁποῖοι μήτε κόπον μήτε δαπάνην ἐλόγισθησαν, διά νά παραστοῦν σήμερον εἰς τό μέγα τοῦτο γεγονός τῆς ζωῆς μου πρός συμπαράστασιν καί συμπροσευχήν. Τά ὀνόματα σας, ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί, παραμένουν ἀνεξιτήλως κεχαραγμένα ἐν νοῖ, ἐν γραφαῖς, ἐν διπτύχοις, ἐν καρδία ἀπανταχῆ. Ὑποκλίνομαι διά μετανοίας καί ἐκζητῶ συγχώρησιν καί εὐχήν ἀπό ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν τῶν ἐνθάδε ἀλλά καί τῶν μακράν εὐρισκομένων. Θερμῶς παρακαλῶ, εὐχεσθε καί Ὑμεῖς, ὅπως μέ ἀξιῶση ὁ Κύριος νά φανῶ ἀντάξιός τῆς τιμῆς, τήν ὁποίαν μοί προητοίμασε.

Τελευταῖον ἄφησα ἐκεῖνον, τό ὁποῖον πρῶτον ἔπρεπε νά ἀναφέρω, τόν πολυσέβαστον Γέροντά μου. Τά λόγια δέν ἀρκοῦν, διά νά ἐκφράσουν τά συναισθήματά μου. Σύ, Γέροντά μου, μέ ἐγέννησας διά τοῦ Εὐαγγελίου. Σύ γέγονας τά πάντα, ἵνα τήν ψυχήν μου σώσης. Σύ ἐνουθέτησας καί ἐπαίδευσάς με ἐν Κυρίῳ, ἐνίστε δέ, καθώς ἔπρεπε, καί σκληρῶς. Σύ μέ ὠδήγησας εἰς τό Ἀγγελικόν Τάγμα τῶν Μοναχῶν. Σύ νῦν συμμαρτυρεῖς ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου, ἵνα λάβω τήν ἱερωσύνην. Εὐχομαι ὁ Κύριος νά μέ φυλάττη εἰς τήν ὑπακοήν. Παρακαλῶ νά συγχωρῆς τά σφάλματα καί τάς ἀδυναμίας μου, διότι ἔργον μέν τοῦ ὑποτακτικοῦ εἶναι ἡ μετάνοια καί ἡ ὑπακοή, ἔργον δέ τοῦ σπλαγχνικοῦ πατρός ἡ συγχώρησις καί ἡ νουθεσία. Ὅσάκις πίπτω, ἔγειρέ με καί μή ἀποκάμης. Εὐχου ὑπέρ ἐμοῦ τήν ὥραν ταύτην. Σέ εὐχαριστῶ καί σέ εὐγνωμονῶ κατά πάντα καί διά πάντα. Εὐχομαι νά εἴμεθα συλλειτουργοί καί εἰς τό Οὐράνιον Θυσιαστήριον.

**Κύριε, Κύριε ἐγώ μέν ὡς ἄνθρωπος ἁμαρτάνω , σὺ δέ ὡς Θεός
ἐλέησόν με.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον με.
Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσόν με.
ἽΩ Κύριε, σῶσον δή, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δή.**